

**Oponentský posudek diplomové práce Bc. Jany Horáčkové
„Individuální fundraising se zaměřením na jednu z jeho metod – klub přátel.
Příležitosti, zkušenosti, limity.“**

Hlavním cílem práce je „popsat nejen metody individuálního fundraisingu, ale i důkladně popsat péči o dárce, prozkoumat jak možnosti, tak omezení fungování individuálního fundraisingu v neziskových organizacích“ – jak uvádí autorka na str. 8.

Autorka cíle dosahuje jednak popisem teorie a jednak výzkumem. V teorii se autorka zamýšlí nad individuálním dárcovstvím a jeho překážkami, fundraisingem a technikami pro určení vhodné strategie. Podrobně představuje jednotlivé fundraisingové metody. Na konci teoretické části se zaměřuje na individuálního dárce a klub přátel.

V praktické části autorka volí metodu případových studií šesti neziskových organizací. Pomocí této metody ověřuje hypotézu zda klub přátel umožní organizaci navázat stabilnější, trvalejší a užší vazbu s dárce (str. 10).

Po formální stránce je práce v pořádku, na některých místech se vyskytují překlepy, které je možno v zásadě přejít až na výjimku na str.13, kde autorka zapoměla dokončit jednu celou větu.

Z obsahového hlediska mám dvě připomínky zásadní:

Autorka se ve své práci nesnaží čtenáři usnadnit pochopení jejího záměru. A tak hned na začátku práce provádí čtenáře překážkami individuálního dárcovství, aniž by nějak uvedla, proč je právě takový postup důležitý. Po kapitole o překážkách následuje představení fundraisingu a pak se autorka znovu vrací k fenoménu dárcovství. V praktické části pak autorka odkazuje na kategorizaci (str. 64) aniž by na začátku praktické části (např. v kapitole 13.2.) tuto kategorizaci mezi metodami uvedla.

Dalším závažným nedostatkem je práce se zdroji. Na str. 14 se např. dozvídáme, že „ke zneužití za celou dobu, kdy je u nás metoda direkt dialogu používána, nedošlo“, aniž bychom věděli, na základě čeho to autorka tvrdí. Podobná tvrzení bez udání zdrojů se v teoretické části práce vyskytují na mnoha místech (např. strany 15, 24, 26, 30, 32, 38, 51, 57).

Práce se zdroji je velmi problematická hlavně v kapitole, kde autorka uvádí překážky individuálního dárcovství. Zde totiž autorka sice velmi vtipně poukazuje na to, kolik dárce stojí dopravit peníze z jeho účtu na účet příslušné NNO, zapomíná však uvádět o jaké bankovní ústavě se jedná (str. 13) a na základě čeho se vůbec ke svému výčtu problémů dobrala.

Kromě slabých má však práce nesporné silné stránky. Autorka se velmi dobře vyrovnala s popisem sledovaného vzorku a svůj výběr zdůvodnila velmi přesvědčivě. Případové studie jsou pak velmi zajímavé a jsou doplněny shrnutím, které má vysokou výpovědní hodnotu a patří jistě mezi jednu z nejzajímavějších částí celé práce.

Opomenout nelze ani autorčinu zjevnou snahu napsat práci, která bude použitelná i v praktickém životě NNO. Škoda jen, že nezvolila standardní způsob akademické práce s pečlivým zdůvodňováním jednotlivých kroků. Práce by tak získala na věrohodnosti, kterou takto postrádá.

K obhajobě navrhuji následující témata:

- zdůvodnit na základě čeho autorka prezentuje seznam překážek individuálního dárcovství;

- zdůvodnit na základě čeho autorka prezentuje výčty fundraisingových strategií na 21 – 23.

Na základě výše uvedeného navrhuji 15 kreditních bodů.

V Praze dne 5.9.2006
Mgr. Dana Moree